

stæderne er heldig; jeg tror, at den Betslydning, der igaar blev reist af de ærede Medlemmer for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) og Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at Kjøbstæderne vare bleve tvungne over fra den gamle Formue- og Veilighedsstat til den rene Indkomststat, er ubegrundet. Jeg tror, at de Vedtægter, som Kjøbstæderne have indgivet til Regeringen, ere bleve stadfæstede saagodtsom allesammen, saa at man kan sige, at Kjøbstæderne i alt Fald saagodtsom alle have faaet det indrettet saaledes, som de anse for at være det Beste. Hvad er det nu, Regeringen vil? Regeringen vil nu indføre en ren Indkomststat eller saagodtsom en ren Indkomststat i alle Landets Kommuner. Exemplet fra Kjøbenhavn eller fra de sidste Indkomstskatter, vi have havt til Staten, synes at have været saa fristende for Regeringen, at den ikke har kunnet noget Bedre end sige: Som de nu have det i Landets største Kommuner, saaledes skulle de i Fremtiden have det i alle Landets middelfore og ganske bitte smaa Kommuner. Jeg skal ikke sige, hvorvidt dette ikke kan være meget hensigtsmæssigt for at faae et Apparat, som senere kunde bruges til en Statsstat, men i kommunal Henseende tror jeg, det er meget uheldigt. Der er blevet udtalt, at det, hvorpaa det kom an, var at ramme Skatteevnen; ja, det kan jo være ganske sandt, naar man blot var i Stand til at udmaale den; men det har glædet mig at høre, at saagodtsom alle Medlemmer, der igaar udtalte sig, vare enige om, at Skatteevnen ikke kunde udmaales efter den Skatteindtægt, som fremkommer efter de Regler, der gives i denne Lov. Jeg vilde betragte det som et meget stort Fremskridt, om det var blevet klart for denne Forsamling, at man ikke opnaaede noget Retfærdigt ved at udmaale Skatteevnen paa den her foreslaaede Maade. Hvis det var saa, hvis man kunde gaa ud fra den Anskuelse, saa fulgte deraf, at i alt Fald den rene Indkomststat i Fremtiden var et overvundet Stadium her i Landet, og det var altid Noget. Naar jeg siger, at heller ikke jeg kan indse, at Skatteevnen kan udmaales efter Skatteindtægten paa denne Maade, skal jeg kun tage et enkelt Exempel for at vise det. En ung Mand, en Mand, der kun har sig selv at sørge for, har 1000 Rd. i Indtægt, en anden Mand, der har stor Familie, har ogsaa 1000 Rd. i Indtægt; Skatteevnen er da ikke lige stor hos begge. Nu vil man vel sige: der er jo taget Hensyn dertil, der er i det foreliggende Forslag taget Hensyn til Veiligheden. Ja, det er der, men jeg tvivler alligevel paa, at man vil komme til et retfærdigt Resultat derved, at man blot ligefrem siger: den Mand, der har Kone og et vist Antal Børn, faar saa og saa stort et Afdrag. Heller ikke tror jeg, at de Rebsættelser, der gjøres i de smaa Indtægter, i Virkeligheden

ville gjøre Staten mere retfærdig, end om der ingen Rebsættelse gjordes, maasse mere retfærdig, men i alt Fald ikke tilstrækkelig retfærdig. Det er dog til Syvende og Sidst noget aldeles Ufaarligt, at vi sidde her og sige: i alle Landkommunerne er det passende at drage 150 Rd. fra, i alle Kjøbstadkommunerne at drage 250 Rd. fra, i Kjøbenhavn 500 Rd. Saaledes som vi nu have det indrettet i Landkommunerne, kunne Sogneraadene, som der ere Signingskommissioner, tage Hensyn til alle Forhold. De have den fuldeste Berettigelse til der at sætte en Familie i en mindre Skat paa Grund af, at den er stor, og sætte en anden ligesaa talrig Familie i større Skat, fordi de mene, at Familien meget vel kan bære den; indenfor hvad man kan kalde almindelige Villigheds- og Retfærdighedshensyn vil der ikke kunne gjøres nogen Indvending imod disse Sogneraadens Ansættelser. Men man har ment, at det, hvorpaa det saa kom an, var at indføre en blandet Formue- og Indkomststat. Der har været antydet 2 Veie for at komme hertil. Man har enten villet indføre en blandet Formue- og Indkomststat paa den Maade, at man i Loven om en Indkomststat fastsætte, at den Indtægt, der fremkom af Formueegensstande, skulde betale en noget højere Skat end den, der fremkom af personlig Virksomhed. Jeg antager, at man i alt Fald saaledes ganske i sin Almindelighed kunde finde dette retfærdigt. Jeg har den ganske bestemte Tro, at naar man kom til Anvendelsen i det Enkelte, vilde man komme til ikke ringe Ubilligheder; men taget i sin Almindelighed ser det smukt og rigtigt ud. Der er imidlertid en Ting at indvende derimod; jeg tror, at deri har det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) Ret, da han, saavidt jeg forstod ham, just lagde Vægt paa, at det er umuligt at sige bestemt: Dette er det rette Forhold, hvorefter Formueindtægten, og det er det rette Forhold, hvorefter den personlige Virksomheds Indtægt bør beskattes. Det er ganske vist aldeles umuligt. Man kan sige: Formuen skal beskattes dobbelt imod anden Indtægt, eller den skal beskattes $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ Gang saa høit som den. Det vil give i Praxis en ganske overordentlig Forskjel, men den ene Maade kan ikke i og for siges at være mere retfærdig end den anden. Det var den ene af det ærede Medlems Grunde, saavidt jeg forstod ham, — hans Foredrag foreligger vist ikke endnu — den anden var den, at den uproduktive Formue gik fri. Ja, uproduktiv Formue kan naturligvis, som det ogsaa fremgik af andre ærede Medlemmers Foredrag igaar, betragtes paa 2 Maader. Der er dels den Formue, som er i og for sig uproduktiv, og dels den, der i og for sig maa betragtes som produktiv, men kun i et enkelt Aar ingen Indtægt har givet. Hvad den første angaar, kan jeg ikke være enig med ærede Medlemmer, der